
VERIFIKATION AF AIMS-PLUS TIL IDRÆTSKLASSER I DEN DANSKE FOLKESKOLE

Magnus Kirkeby Hansen & Simon Qvortrup Thygesen

AALBORG UNIVERSITET

www.eliteSilkeborg.dk

Blank

10. Semester speciale i Idræt.

Verifikation af AIMS-Plus til idrætsklasser i den danske folkeskole.

Forfattere: Magnus Kirkeby Hansen & Simon Qvortrup Thygesen.

Vejleder: Oline Anita Bjørkelund.

Projektgruppe: 10109

Antal sider: 47

Antal sider med bilag: 90

Anslag: 54.082

Dato for aflevering: 7. juni 2017

Blank

Abstract

Background: Athletic Identity is a theoretical term describing the degree of which a person identifies with the role as an athlete and this reflects how an athlete thrives. The most acknowledged way to quantify athletic identity is the Athletic Identity Measurement Scale (AIMS) which later have been revised to AIMS-Plus by Cieslak (2004). This study aims to create and validate a Danish version of AIMS-Plus for the purpose of quantifying the well-being of student athletes in special sports classes in the Danish public schools.

Method: The AIMS-Plus questionnaire from Cieslak (2004) was translated forth and back from English to Danish to create the first Danish version without theoretical compromise in regards of athletic identity and AIMS-Plus. The questionnaire was piloted on a small sample ($n=15$) of identical audience, as the targeted audience, who was afterwards debriefed to identify issues understanding the questions. A final version of the questionnaire was then created and applied to a test-retest method design: 118 student athletes in special sports classes in a Danish public school answered the questionnaire twice with 19 days in between. The results were analyzed with a paired T-test.

Results: A significant positive correlation between the overall athletic identity in the first test (T1) and the second test (T2) was found ($r= .785$, $p< .001$), despite a significant difference between these two tests ($p=.028$). A similar protocol was applied for the five subscales *Positive affective*, *Negative affective*, *Self-identity*, *Social identity and Exclusivity*, all showing a strong correlation between T1 & T2 as well. Furthermore, Cohen's d effect size showed that a small, trending towards zero, effect was found between T1 & T2.

Conclusion: This study found the developed questionnaire to be both a valid and reliable method to quantify athletic identity in the targeted group of student athletes in special sports classes in the Danish public schools.

Blank

Indhold

Abstract	IV
1. Introduktion	3
2. Teori.....	5
2.1. Eliteidrætsklasser	5
2.1.1. Eliteidrætsklasserne og deres etablering i Danmark.....	5
2.1.2. Konceptet eliteidrætsklasser.....	8
2.1.3. Undersøgelsens udgangspunkt - Silkeborg Talent Team	9
2.1.4. Hvordan opleves idrætsskolekonceptet?.....	10
2.2. Atletisk identitet.....	10
2.2.1. Atletisk identitet i en ung alder	13
3. Videnskabsteori.....	14
3.1.1. Epistemologi - Objektivisme.....	14
3.1.2. Teoretisk Struktur - Positivismen	15
3.1.3. Metodologi – Test-Retest.....	15
3.1.4. Metode - Statistisk analyse	16
4. Metode.....	17
4.1. Oversættelse af AIMS-Plus spørgeskemaet	17
4.2. Pilottest	18
4.3. Dataindsamling.....	19
4.4. Databehandling	20
4.4.1. Test for normalfordeling	20
4.4.2. Parret t-test	21
4.4.3. Pearsons Korrelationskoefficient	22
4.4.4. Effektstørrelse	23
5. Resultater	24
6. Diskussion.....	28
6.1. Resultater	28
6.2. Metode.....	30
6.3. Kultur.....	30
6.4. Målgruppen.....	32
7. Verificering	33
7.1 Reliabilitet	33
7.2 Validitet	33

8	Konklusion	34
9	Litteraturliste.....	35

Figurliste

Figur 1: Illustration af Cieslaks opbygning af atletisk identitet	11
Figur 2: De fire elementer der udgør det videnskabsteoretiske grundlag.....	14
Figur 3: Nærværende speciales videnskabsteoretiske fremgangsmåde.....	16
Figur 4: Histogram over fordelingen af besvarelser	26
Figur 5: Spredningsdiagram for Atletiske Identitet.....	27

Tabelliste

Tabel 1: Demografisk information for respondenterne	25
Tabel 2: Fordeling af respondenternes besvarelser i T1 og T2	26
Tabel 3: Oversigt over resultater fra T-test, korrelationskoefficient og effektstørrelse.....	27

Begrebsafklaring

<i>AIMS-Plus</i>	Athletic identity measurement scale
<i>d</i>	Effektstørrelsen <i>Cohens d</i> , der blev anvendt til at fastslå forskellen mellem middelværdierne fra 1.- & 2. testgang.
<i>DIF</i>	<i>Danmarks Idrætsforbund</i>
<i>M</i>	<i>Middelværdi</i>
<i>N</i>	<i>Antallet af respondenter</i>
<i>r</i>	<i>Pearsons korrelationskoefficient</i> , der blev anvendt til at fastslå korrelationen, altså sammenhængs graden, mellem hver af respondenternes respektive besvarelser af AIMS-Plus spørgeskemaet ved 1.- & 2. testgang
<i>sd</i>	<i>Standardafvigelse</i>
<i>T1 & T2</i>	Referer til 1. og 2. testgang i forbindelse med nærværende speciales test-retest studiedesign

1. Introduktion

Betydningen af at kunne producere idrætsudøvere, der er i stand til at levere toppræstationer til internationale idrætsbegivenheder, såsom verdensmesterskaber og de olympiske Lege, har de seneste år fået forskellige nationale idrætsforbund til at investere store summer i talentudvikling (Cabrita, Rosado, Leite, & Sousa, 2014). I bestræbelserne på at følge udviklingen, blev der i 2004 vedtaget et lovforslag i folketinget, der gjorde det muligt for Team Danmark at oprette idrætsskoler, med henblik på at skabe rammerne for at talentfulde idrætsudøvere, kunne indfri deres potentiale inden for deres sportsgrene (Nielsen & Olesen, 2014; Pedersen, 2012). Sidenhen, er flere idrætsklasser blevet etableret i Danmark, hvilket har medført at et øget antal talentfulde idrætsudøvere, har haft mulighed for at kombinere deres liv som idrætsudøvere med deres skolegang. Dette har efterfølgende ført til, at Team Danmark i 2014, lancerede *Talent-Huset*, hvori der fremgår værdisæt og handlingsanvisninger, der skal skabe de optimale rammer for dansk talentudvikling (Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2017). *Talent-Huset* er bygget op om værdierne helhed, udvikling, samarbejde, engagement og trivsel, der tilsammen danner akronymet *HUSET*. Med dette værdisæt understreges samtidigt vigtigheden af at øge antallet og kvaliteten af talenter i dansk idræt, således at Danmark i fremtiden kan konkurrere med nationer med større rekrutteringsgrundlag og flere økonomiske midler til rådighed (Ibid). Én af de centrale værdier der fremhæves i dette værdisæt er, at skabe trivsel for talenterne, således at de kan håndtere den med- og modgang de vil opleve, som eliteidrætsudøvere (Ibid). Tidligere forskning har påvist at skader, udeblivende sportslige præstationer og urealistiske karrieremål, kan have adfærds- og følelsesmæssig indflydelse på talenter (Brewer, Raalthe, & Linder, 1993; Ford & Gordon, 1999). Når en atlet oplever sådan modgang, er det vigtigt, at de får hjælp og støtte til at håndtere dette, for at komme hurtigt tilbage til sporten og bevare motivationen for denne (Bianco, 2001; Christakou & Lavalley, 2009). Men før end at denne hjælp og støtte kan gives, skal det være muligt at identificere behovet for denne.

En mulig metode hvormed talenter trivsel kan skildres, er ved brug af det såkaldte *Athletic Identity Measurement Scale-Plus* (AIMS-Plus) spørgeskema, der søger at afdække et individs atletiske identitet (Cieslak, 2004). Med andre ord kan atletisk identitet karakteriseres som

graden af, hvorvidt et individ tænker og føler sig som en atlet (Brewer et. al. 1993). Der vil derfor blandt elever tilknyttet idrætsskoler, forekomme højere grad af atletisk identitet, end blandt ikke-sportsudøvere (Cieslak, 2004). Høj grad af atletisk identitet, er naturligt forbundet med tilværelsen som idrætsudøver, da træning bliver prioriteret højt, og kan være et udtryk for både positive og negative konsekvenser som følge af denne involvering i idræt (Ibid). Stærkere følelse af selv-identitet, øget antal sociale relationer indenfor sport, høj grad af selvtillid og tilkendegivelse af flere positive oplevelser forbundet med idræt, end personer med lav grad af atletisk identitet, er alle positive påvirkninger forbundet med en høj grad af atletisk identitet (Brewer et al., 1993; Lamont-Mills & Christensen, 2007; Wiechman & Williams, 1997). Omvendt kan atleter med en høj atletisk identitet også blive påvirket negativt gennem deres involvering i idræt. Eksempler på dette kan være overtræning, humørsvingninger, medicinsk overforbrug, urealistiske forventninger til en karriere inden for sport, samt manglende forberedelse på livet uden for sporten (Grove, Lavalley, & Gordon, 1997; Horton & Mack, 2000; Hurst, Hale, Smith, & Collins, 2000). Ved brug af AIMS-Plus spørgeskemaet vil der kunne gives en kvantitativ skildring af atlethers trivsel og den vil derved virke som en prædiktor for de udfordringer, der opstår som følge af positive og negative oplevelser for atlethen.

Tidligere studier har forsøgt at oversætte AIMS-Plus spørgeskemaet fra den originale form på engelsk til portugisisk (Cabrita et al., 2014). De fandt, at der, til trods for kulturelle forskelle mellem landene som spørgeskemaet er forsøgt anvendt i, var overensstemmelse mellem besvarelserne af den originale version og den oversatte version af spørgeskemaet (Ibid). Dette giver anledning til at forsøge at udvikle en dansk version af AIMS-Plus spørgeskemaet, med henblik på at blive anvendt på talenter tilknyttet Team Danmark og Dansk Idræts-Forbunds (DIF) idrætsskolekoncept (Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2009). Hensigten ved anvendelsen af en dansk version af AIMS-Plus er at udvikle et "værktøj", der er i stand til at give et overordnet indblik i atleternes trivsel og samtidigt gøre skolerne og klubberne i stand til at imødekomme de udfordringer, der givetvis vil opstå undervejs i udviklingen af talenterne.

Derved har nærværende speciale opstillet følgende problemformulering:

Hvordan passer en dansk version af AIMS-Plus på atleter i idrætsskoler i den danske folkeskole?

2. Teori

I følgende kapitel redegøres der for den anvendte teori i nærværende speciale: Konceptet idrætsskoler, begrebet atletisk identitet – herunder dennes betydning for unge idrætsudøvere, samt det videnskabsteoretisk ståsted for nærværende speciale, vil blive beskrevet i dette kapitel.

2.1. Eliteidrætsklasser

I nærværende speciale arbejdes med idrætsordningen på Sølystskolen i Silkeborg, som er en del af Team Danmarks og DIFs idrætsskolekoncept. Nedenfor kan læses mere om, hvordan denne ordning blev etableret og hvorfor. Desuden bliver den specifikke ordning på Sølystskolen beskrevet, og den nyeste forskning på området bliver til sidst præsenteret, for at skabe et overblik over, hvad man ved om idrætsskolernes faktiske effekt.

2.1.1. Eliteidrætsklasserne og deres etablering i Danmark

Med en øget grad af globalisering følger et øget sportsligt niveau på globalt plan, hvilket har betydet, at konkurrencen om medaljerne på den internationale sportscene er blevet større. Dette skyldes, at et stigende antal lande forsøger at hæve deres sportslige niveau, for at hente international anerkendelse og succes (Olesen, Skrubbeltrang, & Nielsen, 2015). I Danmark har dette betydet, at for at kunne opretholde det niveau vi tidligere har haft, set i forhold til den internationale konkurrence, har der været et behov for et øget fokus på talentudvikling (Olesen, Skrubbeltrang, & Nielsen, 2015). Denne proces startede i Danmark tilbage i 1980, hvor Ministeriet for kulturelle anliggende nedsatte et eliteudvalg. Dette havde til formål at fremstille en betænkning, hvori der skulle foreslås en række tiltag, som skulle sikre Danmarks idrætslige talentudvikling (Løvstrup & Hansen, 2002; Pedersen, 2014). Betænkningen stod færdig og blev præsenteret for folketinget i 1983, og med enkelte ændringer blev denne vedtaget i 1984. En af ændringerne fra betænkningen til vedtægten var, at der ikke måtte laves særskilte ordninger for unge under 15 år, hvilket passer med udgangen af den danske

folkeskole (Løvstrup & Hansen, 2002). Vedtægten gav Ministeriet for kulturelle anliggende bemyndigelse til at etablere Team Danmark, som blev en realitet i 1985 (Løvstrup & Hansen, 2002; Pedersen, 2014). Formålet med Team Danmark er, som beskrevet af Team Danmark & Kulturministeriet (2013), at skabe internationale topresultater og har samtidig en vision om at gøre *"Danmark til det bedste land i verden at dyrke eliteidræt"* (Team Danmark & Kulturministeriet, 2013 s. 2). For nærværende speciale er det essentielle tiltag fra betænkningen om dansk eliteidræt, at der menes at være behov for fleksible uddannelsesordninger for talenter, der ønsker at uddanne sig ved siden af eliteidrætten (Løvstrup & Hansen, 2002; Pedersen, 2014). Dette tiltag blev vedtaget 1988 og gav ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser mulighed for at tilbyde supplerende undervisning og en større grad af fleksibilitet i forhold til undervisning og andet skolerelateret arbejde (Arbejdsgruppen om eliteidræt i ungdomsuddannelserne, 2011; Løvstrup & Hansen, 2002; Olesen et al., 2015). Desuden fik ungdomsuddannelserne deres 4-årige løsningsmodeller, som de kunne tilbyde til Team Danmark støttede idrætsudøvere (Arbejdsgruppen om eliteidræt i ungdomsuddannelserne, 2011; Pedersen, 2014). Den internationale konkurrence var midlertidigt stadig stigende, da stadig flere lande investerede flere midler i deres talentprogrammer, i deres stræben efter international sportsligt anerkendelse. Dette betød, at der måtte revideres i eliteidrætsloven igen, hvis Team Danmarks målsætning skulle kunne opfyldes (Nielsen & Olesen, 2014; Olesen et al., 2015; Pedersen, 2012; Pedersen, 2014). Dette resulterede i, at en ændring i eliteidrætsloven blev vedtaget i 2004, hvor et fundamentalt tiltag var fjernelsen af loven om, at der ikke måtte udskrives særordninger til idrætsudøvere under 15 år (Ministeriet for kulturelle anliggende, 2004; Team Danmark & Kulturministeriet, 2013). Men denne lovændring kunne Team Danmark og Kulturministeriet i samarbejde fremstille en rammeaftale, med netop det formål, at skabe bedre rammer for idrætsudøvere i aldersgruppen 12-18 år (Kulturministeriet, 2004; Nielsen & Olesen 2014; Olesen et al., 2015; Pedersen, 2012). I folkeskolens øjemed, betød dette, at der blev skabt mulighed for, at folkeskoler kunne tilbyde en ekstraordinær fleksibel skolegang for deres elever i udskolingen, altså på klassetrinene 7., 8., og 9. (10.). Med dette var det i større grad muligt at kombinere skolegang med specialisering i deres respektive idrætsgrene (Kulturministeriet, 2004; Nielsen & Olesen 2014; Pedersen 2012). Med

Kulturministeriet og Team Danmarks rammeaftale, kunne Esbjerg Kommune etablere Danmarks første idrætsklasse på Vestervangskolen og flere af denne type folkeskoleklasser blev oprettet kort efter, dog på daværende tidspunkt kun på forsøgsbasis (Nielsen & Olesen, 2014; Pedersen, 2012). Muligheden for at etablere klasser med denne idrætsstruktur ændrede sig i 2007, da regeringen vedtog en strukturreform, som blandt andet betød, at mange kommuner forenedes og på samme tid fik mere fleksible rammer. Med dette blev der, blandt andet, givet hjemmel for at støtte eliteidræt fra kommunal side (Pedersen, 2014). Med denne ændring tog Team Danmark initiativ til, at skabe såkaldte eliteidrætskommuner, hvor kommuner fik mulighed for at samarbejde med Team Danmark om at skabe gunstige talentudviklingsmiljøer i kommunen, men under Team Danmark og DIFs konceptbeskrivelse (Pedersen, 2014; Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2009). Med baggrund i folkeskoleloven, der blev vedtaget i 1993, blev der i 2010 stillet spørgsmål ved, hvorvidt folkeskolen måtte lave selektering af elever til eliteidrætsklasserne. Loven på området beskriver, at skolen i stedet for selektering skal fokusere på differentieret undervisning. Skolerne blev derfor nægtet at have optagelsesprøver til deres idrætsklasser (Skrubbeltrang, 2012; Pedersen 2012; Pedersen, 2014). Eliteidrætskommunerne søgte derfor dispensation, for at kunne bevare deres idrætsklasser, og denne blev tildelt af undervisningsministeriet samme år, således at ordningen kunne fortsætte; dog kun til 2013 (Skrubbeltrang, 2012).

Ved skolereformen i 2013 ændredes den lov, der forhindrede idrætsskolerne i at have optagelsesprøver. Dette gav fortsat idrætsskolerne mulighed for at have optagelsesprøver til deres idrætsklasser på 7. til 10. klassetrin (Undervisningsministeriet, 2014; Olesen et al., 2015). På nuværende tidspunkt samarbejder Team Danmark med 22 kommuner om at forbedre talentudviklingen. De seneste samarbejdsaftaler med Team Danmark blev lavet i 2014 med kommunerne Viborg, Helsingør og Silkeborg (Team Danmark, 2014; Team Danmark & Silkeborg Kommune, 2016).

2.1.2. Konceptet eliteidrætsklasser

I 2009 bekendtgjorde Team Danmark og DIF deres konceptbeskrivelse af idrætsklasser; Team Danmark og DIFs koncept for idrætsklasser (Pedersen, 2012; Pedersen, 2014; Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2009). Dette koncept har siden været anvendt landet over på en række forskellige folkeskoler og defineres således i konceptbeskrivelsen:

“En folke-/grundskole, der, udover den obligatoriske idræt, har minimum 2 ugentlige ekstra idrætstilbud i dagtimerne (dobbeltlektioner) fra 0.-9. klasse. Idrætsundervisningen tager afsæt i Team Danmarks koncept for aldersrelateret træning og bidrager derved til at sikre alsidig fysisk, psykisk og social udvikling.” (Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2009: s. 2-3)

Konceptet ‘Team Danmark og Danmarks Idræts-Forbund koncept for idrætsklasser’ har til formål at skabe sammenhæng mellem skolerne og de dertilhørende lokale idrætsforeninger. DIF og Team Danmark har dertil fremstillet flere modeller til, hvordan denne bro kan skabes, således at kommunerne kan vælge den rigtige løsning til dem. Overordnet ønsker de forskellige modeller at gøre plads til mere idræt i folkeskolerne. Team Danmark kræver i denne sammenhæng af skolerne og kommunerne, at der skal tilbydes minimum to idrætsundervisninger om ugen, udover den skolerne i forvejen tilbyder (Nielsen & Olesen, 2014; Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2009). Modellerne søger desuden at kommunerne og skolerne skal etablere et samarbejde med de lokale idrætsforeninger, således at disse kan varetage den ekstra tilbudte idrætsundervisning (Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2009). Team Danmark og DIF beskriver formålet med dette således:

“... at øge antallet af elever, der dyrker idræt i foreningsregi, men i høj grad også at bruge samarbejdet til systematisk talentrekruttering.” (Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2009: s. 3)

På nuværende tidspunkt er der 22 kommuner, fordelt jævnt over hele landet, som anvender konceptet fra DIF og Team Danmark. Kommunernes ønske med ordningen er typisk at sikre en øget mængde og en mere specialiseret træning for talentmassen i kommunen (Olesen et

al., 2015; Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2009; Team Danmark & Kulturministeriet, 2013).

2.1.3. Undersøgelsens udgangspunkt - Silkeborg Talent Team

Nærværende speciale er foretaget i samarbejde med Elite Silkeborg og Silkeborg Talent Team, hvorved empirien er indsamlet på Sølystskolen i Silkeborg. Silkeborg Talent Team er en idrætsordning på Sølystskolen, der består af to spor i udskolingen, 7.-9. klasse. Ordningen blev dannet i 2014, som et led i et længere samarbejde imellem Silkeborg Kommune og Team Danmark (Team Danmark & Silkeborg Kommune, 2014). Med aftalen har Silkeborg Kommune og Elite Silkeborg forpligtiget sig til at efterleve Team Danmark og DIF's idrætsskolekoncept, som betyder, at Sølystskolen skal tilbyde deres elever på idrætsordningen idrætsspecifik aldersrelateret træning. Dette står beskrevet således i aftalen mellem Team Danmark og Silkeborg kommune: "Idrætsskolerne tilbyder træning i overensstemmelse med Team Danmarks aldersrelaterede træningskoncept og harmonerer med Team Danmarks og Danmarks Idræts-Forbunds koncept for idrætsskoler." (Team Danmark & Silkeborg Kommune, 2014: s. 3)

Talent Team Silkeborg implementerer den specialiserede og aldersrelaterede ekstra idrætsundervisning, ved at tilbyde eleverne, på deres idrætsordning, morgentræning to gange ugentligt (Team Danmark & Silkeborg Kommune, 2014; Team Danmark & Silkeborg Kommune, 2016). For at sikre at idrætsundervisningen er specialiseret og lever op til Team Danmarks aldersrelaterede træningskoncept, varetages morgentræning af udvalgte lokale idrætsforeninger (Team Danmark & Silkeborg Kommune, 2014).

Talent Team Silkeborg tilbyder desuden eleverne en stor grad af fleksibilitet i deres hverdag. Dette betyder, at eleverne har lettere ved at blive fritaget fra skoleaktiviteter til fordel for relevante sportslige aktiviteter (Olesen et al., 2015; Pedersen, 2014; Skrubbeltrang, 2012; Team Danmark & Silkeborg Kommune, 2014; Team Danmark & Silkeborg Kommune, 2016)

2.1.4. Hvordan opleves idrætsskolekonceptet?

På nuværende tidspunkt, hvor denne undersøgelse bliver foretaget, er der meget lidt forskning og viden omkring effekten af disse folkeskoleklasser for eliteidrætslever. Der er derfor ikke meget videnskabeligt belæg for, at beskrive hvorledes eleverne trives i en sådan foranstaltning. Den forskning der er foretaget, kan fortælle at konceptet generelt er et godt tiltag. De elever som bliver udtaget til disse klasser, oplever øget motivation for deres sport og deres skolegang (Pedersen, 2012; Pedersen, 2014). Studierne har desuden vist en øget trivsel, da eleverne føler sig bedre tilpas i eliteidrættsklassernes sociale rammer. Årsagen til den øgede motivation for både sporten og skolen skyldes en større grad af opbakning og forståelse fra både skolens -og klassekammeraternes side (Nielsen & Olesen, 2014; Pedersen, 2012; Pedersen, 2014). Dette er en følge af, at elitesportsudøvere generelt har kunnet føle sig marginaliseret i deres tidligere sociale sammenhænge, hvor der ikke har været en forståelse for de til og fravalg, som er nødvendige for elitesportsudøvere (Pedersen, 2012). Men der kræves mere forskning for at kunne skabe ordentligt belæg for dette, samt sikre en fortsat udvikling i den rigtige retning (Cabrita et al., 2014; Tunckol, 2015)

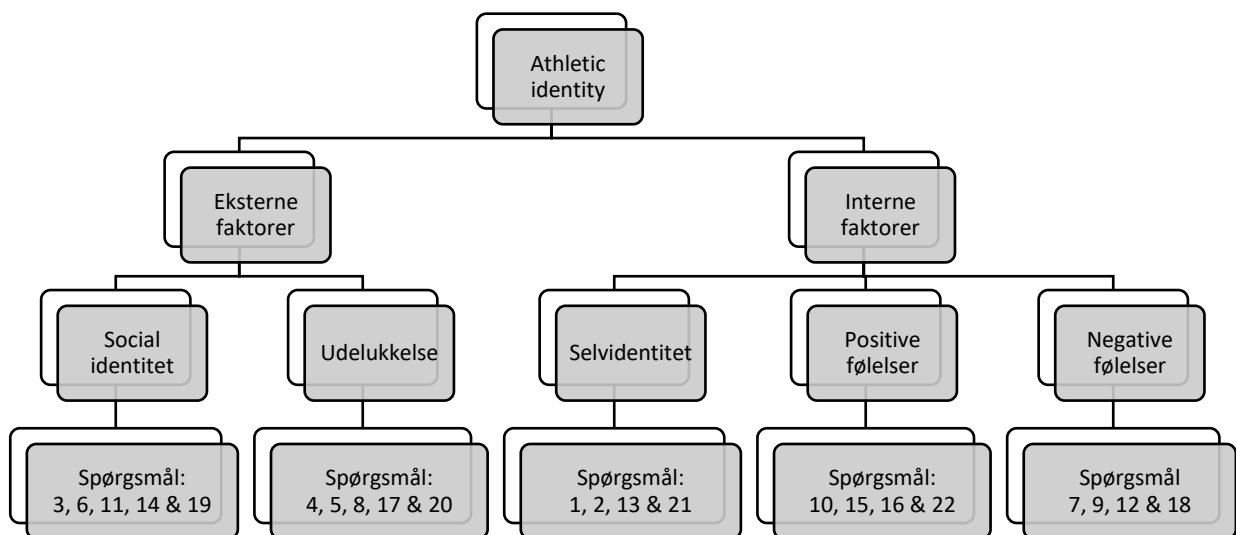
2.2. Atletisk identitet

Ifølge Jørgensen (2008) kan mennesket have en grundlæggende identitet, men yderligere kan denne opdeles i underordnede identiteter. Atletisk Identitet er en af de underordnede identiteter og kan være af større eller mindre grad afhængigt af individet (Brewer et al., 1993). Denne identitet er forbundet med individets egen opfattelse af sig selv (Henriksen, Hansen, & Hansen, 2012). Indenfor sociologien bliver denne form for identitetsopfattelse kaldet for 'situerede identiteter', og denne er påvirket af de kulturelle- og sociale sammenhænge som individet er i berøring med og i sidste ende er afgørende for dets handlinger, tanker og udvikling (Hewitt, 1984; Jørgensen, 2008). Nærværende studie anvender Cieslaks (2004) definition af atletisk identitet, som er samme definition, der er grundlæggende for AIMS-Plus spørgeskemaet (Cieslak, 2004): "...the degree of importance, strength and exclusivity attached

to the athlete role that is maintained by the athlete and influenced by their environment.” (Cieslak, 2004: s. 39).

Brewer et al. (1993) udarbejdede en likert-skala, som har til formål at kvantificere et individs atletiske identitet på en skala fra 0-100; The Athletic Identity Scale (AIMS) (Brewer et al., 1993). AIMS skalaen er opbygget omkring tre dimensioner; negative følelser, udelukkelse og social identitet (Brewer et al., 1993). På trods af at AIMS er den mest anvendte metode til kvantificering af atletisk identitet, har den modtaget kritik for at være for simpel i sin forståelse af atletisk identitet, da den favoriserer de eksterne faktorer af identitet (Cieslak, 2004; Nasco & Webb, 2006; Webb, Nasco, Reily, & Headrick, 1998). Cieslak (2004) udviklede, med udgangspunkt i den originale AIMS af Brewer et al. (1993), AIMS-Plus, som delte den eksterne og interne del af atletisk identitet i to dele af samme betydning. Yderligere tilføjede Cieslak to ekstra faktorer, for at kunne afdække mere af den interne dimension; positive følelser og selvidentitet (Cieslak, 2004). Cieslaks model inddeler dermed atletisk identitet i fem faktorer fordelt på to dimensioner, hvor de to dimensioner vægtes ligeligt. Modellen er illustreret nedenfor på figur 1.

Figur 1: Illustration af Cieslaks opbygning af atletisk identitet

Note: Cieslaks opbygning af athletic identity som indeholder to dimensioner, en eksterne og en intern dimension og fem faktorer, social identitet, udelukkelse, selvidentitet, positive følelse og negative følelser.

Den eksterne dimension indeholder udefra kommende påvirkninger på individet, herunder faktorerne; social identitet og udelukkelse. Social identitet afspejler individets opfattelse af sig selv som atlet, i en social kontekst. Spørgsmålene til denne faktor vil derfor få respondenterne til at reflektere over, hvordan andre opfatter denne som atlet, og i hvor høj grad de føler sig anerkendt som atlet (Brewer et al., 1993; Cieslak, 2004). Udelukkelse henvender sig til atletens egen opfattelse af dets prioriteringer af sociale aktiviteter. Spørgsmålene hertil handler derfor om, i hvor stor grad respondenterne ekskludere sig fra aktiviteter, der ikke er relateret til sporten og dermed mindsker den sociale interaktion udenfor sporten (Brewer et al., 1993; Cieslak, 2004).

Modsat den eksterne dimension indeholder den interne dimension tre faktorer, der har til formål at afspejle respondenterens selvbillede igennem refleksivitet og evaluering af selvet (Cieslak, 2004; Stryker & Burke, 2000). Selvidentitet er individets egen opfattelse af sig selv som atlet og graden af, hvor vigtig det er for individet at være en deltager i sin sport. Spørgsmålene til denne faktor vil henvende sig imod netop dette (Cieslak, 2004; J. J. Martin, Mushett, & Eklund, 1994; J. J. Martin, Eklund, & Mushett, 1997). Positive følelser og negative følelser er de to sidste faktorer. Disse henvender sig til individets reaktion på succes og fiasko med dets sportsdeltagelse. Spørgsmålene til disse to faktorer har til hensigt at få atleten til at evaluere og reflektere over, hvordan vedkommende følelsesmæssigt bliver påvirket af modgang og medgang. En stærk følelsesmæssig reaktion vil afspejle en stærk grad af atletisk identitet (Brewer et al., 1993; Brewer & Cornelius, 2001; Cieslak, 2004).

Til sidst i AIMS-Plus er der lavet et afsnit, der hedder Rolle Identitets Rangering. Denne skala er også udviklet af Cieslak (2004) men er inspireret af Curry & Weaner (1987) og deres Sports Identity Index. Med Cieslaks (2004) Rolle Identitets Rangering er formålet at få atleten til at rangere vigtigheden af seks substituerede identiteter i deres hverdag. Disse identiteter er; familie, venskab, sport, skole, religion og kærlighedsliv (Cieslak, 2004). Denne rangeringsskala mellem et individs substituerede identiteter og vigtigheden af denne for individet, er valideret som en brugbar måleenhed for kvantificering af atletisk identitet af flere studier (Abbott, Weinmann, Bailey, & Laguna, 1999; Cieslak, 2004; Curry & Weaner, 1987).

2.2.1. Atletisk identitet i en ung alder

Specialet arbejder med unge i alderen 12-15 år, tilsvarende elever i udskoling, 7.- 9. klasse. Webb et al. (1998) og Houle et al. (2010) har begge lavet studier, der sammenligner atletisk identitet i forskellige aldersgrupper, og fandt, at den er højere i alderen fra 10 til 15 år. Yderligere fandt de, at den atletiske identitet er stagnerende eller faldende efter 15 år. En årsag til dette kan være, at sportslig anerkendelse typisk indtræffer i en tidlig alder, at sporten er mere styrende for hverdagslivet og at der er mere fokus på sporten fra omgivelserne (Webb et al., 1998). Henriksen et al. (2012) forklare at dette skyldes et centralt fokus på at udvikle unges talent, fra nøglepersoner som trænere, forældre og atleten selv (Webb et al., 1998).

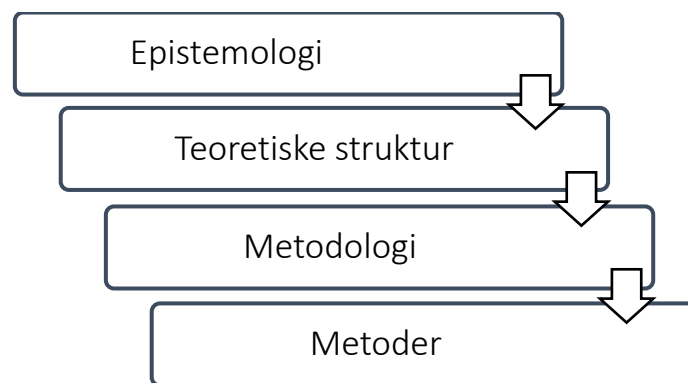
Dette fænomen bekræftes af en række studier, som har fundet en sammenhæng mellem stigende alder og faldende atletisk identitet (Brewer et al., 1993; Miller & Kerr, 2003). Studiet af Miller og Kerr (2003) konkluderer på collestuderende, at i grad med, at atleter modnes og får mere ansvar på flere fronter i deres hverdag end blot sporten, falder deres atletiske identitet. Dette understøttes af både Brewer et al. (1993) og Cieslak (2004), som har opbygget henholdsvis AIMS og AIMS-Plus ud fra, at atletisk identitet falder i takt med, at substituerede identiteter forbundet med andet sport stiger.

Brewer et al. (1993) anslår at, atleters atletiske identitet er stigende når de færdes i sportslige og elitære miljøer. Dette fænomen bekræftes af Lally (2007), som beskriver at et redskab til at give atleter en problemfri overgang til en normal tilværelse uden for elitesporten er, at lade dem færdes i ikke-sportsrelaterede miljøer. Dette kan være betydeligt for idrætsklasser, som dem på Sølystskolen, hvor man samler talentfulde atleter i samme klasse og fordre et fælles elitært miljø.

3. Videnskabsteori

I følgende kapitel vil den anvendte videnskabelige metode blive beskrevet, samt hvordan denne kommer til udtryk i opbygningen af undersøgelsen og i indsamlingen af data. Opbygningen af nærværende speciales videnskabsteoretiske tilgang, vil tage udgangspunkt i Crotty's (1998) fire elementer omhandlende valg af epistemologi, teoretisk struktur, metodologi og metode (se figur 2). Formålet med denne opbygning er at tydeliggøre, hvilke anvendte metoder, samt teoretiske begrundelser for valget af netop disse, der er anvendt for at besvare specialets problemformulering (Crotty, 1998).

Figur 2: De fire elementer der udgør det videnskabsteoretiske grundlag

3.1.1. Epistemologi - Objektivisme

Der findes inden for epistemologien tre forskellige forgreninger, der hver har forskellige tilgange til hvad viden er, og hvordan vi fortolker den (Crotty, 1998; Sonne-Ragans, 2013). Den objektive forgrening inden for epistemologi, betragter viden, som værende sand og meningsfyldt uafhængigt af hvem, der erkender eller betragter den (Crotty, 1998; Sonne-Ragans, 2013). Dermed vil den epistemologiske tilgang til viden, i denne undersøgelse, være objektivistisk, da den atletiske identitet, hos eleverne på en idrætsskole, bliver beskrevet gennem fortolkning og analyse af de spørgeskemabesvarelser, respondenterne har afgivet.

3.1.2. Teoretisk Struktur - Positivism

Positivism beskriver det teoretiske grundlag, som viden betragtes ud fra, ved en objektiv epistemologisk fremgangsmåde. Den positivistiske tilgang til viden beskæftiger sig med, hvad der positivt foreligger, eller, med andre ord, hvad der direkte kan observeres og måles (Sonner-Ragans, 2013; Wahlgren, Jacobsen, Schnack, & Madsen, 1999). Her opstilles et verificeringsprincip, der har til formål at afgøre, om de opstillede hypoteser skal verificeres eller falsificeres (ibid). Hypoteserne for denne undersøgelse udledes, på baggrund af den hypotetisk-deduktive tilgang til viden (Andersen, 2013), hvor der tages udgangspunkt i modeller og teorier inden for kvantificering af atletisk identitet. Hypoteserne forsøges herefter enten at verificeres eller falsificeres, i forhold til den specifikke kontekst de undersøges i (ibid). Den specifikke kontekst vil, altså i denne undersøgelse, være at validere brugen af en dansk version af AIMS-Plus spørgeskemaet, til brug på elever i idrætsklasseordninger i Danmark. Den positivistiske tilgang til viden kommer i denne undersøgelse til udtryk ved at den indsamlede data, der danner rammen for denne undersøgelse, betragtes som en reel skildring af respondenternes forhold til de angivne udsagn i det besvarede spørgeskema.

3.1.3. Metodologi – Test-Retest

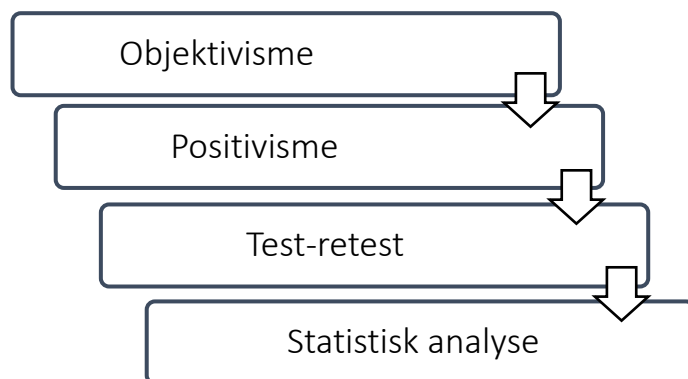
Metodologi beskriver den valgte fremgangsmåde i forhold til at præsentere og behandle den indsamlede data (Crotty, 1998). Metodologien skal altså derfor, i denne sammenhæng, forstås som valg af studiedesign. I nærværende speciale ønskedes reliabiliteten af en dansk version af AIMS-Plus spørgeskemaet afprøvet, hvorved et test-retest design blev fundet hensigtsmæssig at benytte, hvor et spørgeskemaundersøgellesdesign dannede grundlag for den indsamlede data.

3.1.4. Metode - Statistisk analyse

Den teknik der anvendes til at besvare ovenstående studiedesign, bliver overordnet set betegnet som metoden (Crotty, 1998). Som metode til at analysere den indsamlede data fra spørgeskemabesvarelsene, blev statistiske analyseredskaber taget i brug. Mere specifikt blev en *parret t-test (paired sample t-test)* anvendt, da denne statistiske metode blev fundet hensigtsmæssig til at vurdere, om den gennemsnitlige forskel mellem respondenternes spørgeskemabesvarelse i T1 og T2 var signifikant forskellige. Derudover blev Pearson's korrelationskoefficient og Cohens effektstørrelse (Cohen's d) anvendt til at vurdere henholdsvis sammenhængsgraden mellem de afgivne besvarelser i T1 og T2, samt størrelsen på forskellen mellem de gennemsnitlige middelværdier for T1 og T2.

Med udgangspunkt i denne gennemgang af anvendte videnskabsteoretiske overvejelser for specialet, kan Crotty's model over de fire videnskabsteoretiske elementer opstilles, som det ses i figur 3. **Fejl! Henvingskilde ikke fundet.**, så den er tilpasset denne undersøgelses fremgangsmåde.

Figur 3: Nærværende speciales videnskabsteoretiske fremgangsmåde

Note: Viser modellen over Crotty's 4 elementer, angivet med nærværende speciales videnskabsteoretiske fremgangsmåde

4. Metode

I følgende kapitel præsenteres undersøgelsens metodiske fremgangsmåder. Her vil forefindes beskrivelser af fremgangsmåden, hvormed AIMS-Plus spørgeskemaet blev oversat fra engelsk til dansk, herunder beskrivelse af pilottesten. Ligeledes vil dataindsamling, eksklusionskriterier samt den anvendte statistik også blive belyst i nærværende kapitel.

4.1. Oversættelse af AIMS-Plus spørgeskemaet

Oversættelsen af spørgsmålene i AIMS-Plus spørgeskemaet vil, i nærværende studie, blive oversat til dansk i henhold til den metode, som bliver beskrevet af Pelletier et al. (1995). Denne metode betegnes back-translationen og foregår i tre faser. I den første fase oversættes spørgeskemaspørgsmålene fra engelsk til dansk af en person, der behersker begge sprog. Denne del af processen blev foretaget af et af specialegruppens medlemmer, som har dansk som modersprog og engelsk på et akademisk højt niveau (se bilag 1.2). Efterfølgende bliver den danske version af spørgeskemaet oversat tilbage til engelsk af en anden person, der ligeledes behersker begge sprog, men som ikke må søge hjælp til oversættelsen tilbage til engelsk i den originale engelske version af spørgeskemaet (Pelletier et al., 1995). Denne del af processen blev foretaget af det andet medlem af nærværende speciale-gruppen, som ligeledes har dansk som modersprog og engelsk på et højt akademisk niveau. For at undgå at indhold, der relaterede sig til teorien om atletisk identitet blev mistolket, havde dette speciale-gruppemedlem, der medvirkede i oversættelsen af spørgeskemaet, kendskab til teorien bag atletisk identitet. Begge dele af processen blev desuden assisteret af en uddannet engelsklærer til udskolingen, altså samme alders- og klassetrin, som denne undersøgelse har som målgruppe. Engelsklæreren har, foruden et uddannet højt niveau i engelsk, boet i England i et år og har der studeret avanceret engelsk. At denne engelsklærer assisterede oversættelserne, sikre for det første et højt niveau af oversættelserne, men også at forståelsen for aldersgruppen og dennes færdigheder blev taget i betragtning undervejs.

I anden fase evalueres det oversatte spørgeskema ved at sammenligne den originale version af spørgeskemaet med den genoversatte version. Evalueringsfasen foregik i samarbejde mellem speciale-gruppen og de personer, der havde forestået oversættelserne, med det

formål at sikre, at en hensigtsmæssig oversættelse, af det originale spørgeskema, havde fundet sted. Blev oversættelsen vurderet til at være tilfredsstillende, blev oversættelsen godkendt (se bilag 1.3). Blev oversættelsen ikke vurderet fyldestgørende, blev den evalueret yderligere, indtil en tilfredsstillende oversættelse blev nået. I tredje fase blev den danske version af AIMS-Plus spørgeskemaet afprøvet på en kontrolgruppe fra målgruppen for at vurdere, om formuleringerne i spørgeskemaet var passende, i forhold til den målgruppe den var tiltænkt.

4.2. Pilottest

Efter AIMS-Plus spørgeskemaet af Cieslak (2004) var oversat og tilbageoversat, blev spørgeskemaet (se bilag 1.3) pilottestet af en gruppe idrætslever fra 8. og 9. klassesetrin på Ellevangskolen i Aarhus, hvor i alt 40 spørgeskemabesvarelser blev udfyldt. Ellevangskolen giver, i lighed med Sølystskolen i Silkeborg, muligheden for eliteidrætsudøvere på 8. og 9. klassesetrin, muligheden for at kombinere deres skolegang med elitetræning (Aarhus Kommune, 2017). Spørgeskemaet blev givet til eleverne under en normal skoledag, og de fik al den nødvendige tid til at udfylde spørgeskemaet. Efter eleverne havde besvaret spørgeskemaet, blev 15 af eleverne debriefet enkeltvis i alle spørgsmålene fra spørgeskemaet. Dette blev gjort, for at kunne identificere spørgsmål, formuleringer, ord eller andet fra spørgeskemaet, som enten virkede uforståeligt eller gav eleverne anledning til spørgsmål, for at kunne besvare spørgeskemaet. Desuden blev svarene fra interviewet sammenlignet med svarene fra spørgeskemaet, for at kunne vurdere, om der var forskelligheder. Herefter blev spørgeskemaet revideret med baggrund i interviewene med eleverne fra pilottesten, og dermed blev den tredje danske version af AIMS-Plus lavet (se bilag 1.4).

4.3. Dataindsamling

Indsamlingen af data foregik på Sølystskolen i Silkeborg, hvor elever fra 7., 8. og 9. klassetrin besvarede spørgeskemaet i forbindelse med normal skolegang, og eleverne fik den fornødne tid til at besvare spørgeskemaet fyldestgørende. Den Tredje danske version af AIMS-Plus spørgeskemaet, blev tilpasset et digitalt spørgeskemadesign, således at spørgeskemabesvarelsenerne kunne foregå elektronisk. Spørgeskemaet blev lavet ved hjælp af det webbaserede spørgeundersøgelser-site SurveyMonkey.com, hvis muligheder i forhold til design og distribuering af spørgeskemaer, blev fundet hensigtsmæssige at anvende i denne undersøgelse (se bilag 1.4).

Respondenterne blev bedt om at udfylde oplysninger om dem selv, herunder fulde navn, alder, køn, etnicitet, klassetrin og primære sportsgren. Respondenterne blev på forhånd gjort opmærksomme på, at deres deltagelse i undersøgelsen ville foregå anonymt, og at angivelse af navn var vigtig for at muliggøre en sammenligning af deres besvarelser fra T1 og T2. Dette blev der igen gjort opmærksom på, under selve udfyldelsen af 'Fulde Navn' (se bilag 1.4).

Forskellige svarmuligheder blev på forhånd formuleret, for at undgå u hensigtsmæssige besvarelser af disse. I kategorien alder var det således muligt at besvare med aldrene '13', '14', '15', '16' og '17' år. Køn kunne besvares med 'mand' eller 'kvinde'. Etnicitet kunne besvares med 'dansk', 'finsk', 'islandsk', 'norsk', 'svensk', 'somalisk' eller 'tyrkisk'. Derudover var det muligt i denne kategori at angive andet, skulle de angivne nationaliteter ikke være dækkende. Kategorien klassetrin var mulige at besvare med '7. klasse', '8. klasse' eller '9. klasse'. Under kategorien primær sportsgren havde respondenterne mulighed for at svare 'atletik', 'badminton', 'basketball', 'bordtennis', 'cykling', 'dans', 'e-sport', 'fodbold', 'golf', 'gymnastik', 'håndbold', 'ridning', 'roning', 'sejlsport', 'svømning', 'tennis' eller 'volleyball'. Som tilfældet var det under kategorien "etnicitet", var det også her muligt at angive 'andet' og efterfølgende manuelt at angive den korrekte sportsgren, skulle de angivne sportsgrene ikke være dækkende.

Første testgang (T1) fandt sted d. 20. april 2017 og anden testgang (T2) foregik 09. maj 2017; altså 19 dage senere. Der blev i alt udfyldt 294 spørgeskemabesvarelser (T1, n= 142 & T2,

n=154), hvoraf henholdsvis fire og otte besvarelser var utilstrækkeligt udfyldt og derfor ikke indgik i den videre dataanalyse. Af de korrekt udfyldte besvarelser fra T1 (n=138) og T2 (n=146), havde i alt 120 respondenter deltaget i begge disse tests. Da nærværende speciale havde til hensigt at teste reliabiliteten af en dansk version af AIMS-Plus spørgeskemaet, hvor scoren i denne varierer afhængig den individuelle atletiske identitet, blev det fundet hensigtsmæssigt kun at inkludere besvarelser fra respondenter, der havde deltaget i både T1 og T2. Yderligere blev to respondenters besvarelser ekskluderet, da disse, under besvarelsen af T2, begge angav det maksimalt tilladte på samtlige spørgsmål. Dette blev vurderet til ikke at være reelle afspejlinger af deres forhold til de pågældende udsagn, som spørgsmålene var tiltænkt at afdække (Se bilag 4 (respondent 98 & 103)). Grunden til, at antallet af elever varierede fra T1 til T2, var, at nogle af eleverne var fraværende på testdagen, hvilket formodentligt skyldtes idrætslige aktiviteter, sygdom eller anden form for fravær fra skole.

4.4. Databehandling

I følgende afsnit bliver de anvendte statistiske metoder præsenteret, hvordan de er beregnet samt med hvilket formål at disse er valgt.

4.4.1. Test for normalfordeling

Forud for at en analyse af indsamlet data kan finde sted, skal det determineres, om denne data kan siges at være *normalfordelt*. Hvorvidt data kan siges at være normalfordelt eller ej, har nemlig indflydelse på, hvilke statistiske metoder der kan tages i brug til at forklare, hvad den indsamlede data afspejler (Zar, 2010). Forskellige metoder kan tages i brug til at estimere, om den indsamlede data kan siges at være normalfordelt. I nærværende studie blev en Shapiro-Wilk test udført, da denne metode i et studie af Ghasemi & Zahediasl (2012), blev betegnet som den fortrukne metode til at afgøre, hvorvidt et datasæt er normalfordelt, eller

ej. Shapiro-Wilk testen blev udført i SPSS, og resultatet af denne fremgår af resultaterne i kapitel 5.

4.4.2. Parret t-test

Eftersom det, ved hjælp af ovenfor nævnte fremgangsmetode, blev fastslået, at data var normalfordelte, blev data for nærværende speciale derfor betragtet som parametriske (Zar, 2010). Da nærværende speciale anvendte et test-retest design, der havde til hensigt at teste reliabiliteten af en dansk version af AIMS-Plus spørgeskemaet, blev det derfor vurderet, at en besvarelse i T1 skulle sammenholdes med en besvarelse i T2 afgivet af den samme respondent. Dette betød, at en *parret t-test* blev anvendt til at afgøre, hvorvidt resultaterne, der var indsamlet i T2 var signifikant forskellige fra resultaterne indsamlet i T1. Årsagen til at netop den parrede t-test blev anvendt var, at hvert datapunkt i en sample er associeret til ét, og kun ét, datapunkt i den sample den sammenholdes med Zar (2014). Dermed kunne hver respondents resultat fra T1 sammenholdes med dennes besvarelse af T2. Ved anvendelse af den parrede t-test blev følgende hypoteser opstillet:

$H_0: \mu_{T1} = \mu_{T2}$ (Der er ingen forskel mellem resultaterne opnået i henholdsvis T1 og T2) ($p > 0.05$).

$H_A: \mu_1 \neq \mu_2$ (Der er forskel mellem resultaterne opnået i henholdsvis T1 og T2) ($p < 0.05$).

Anvendelsen af den parrede t-test, forløb derefter således:

$$t = \frac{\bar{d}}{s_{\bar{d}}}$$

Her angiver \bar{d} den gennemsnitlige forskel mellem respondenternes besvarelser i T1 og T2. Her er $s_{\bar{d}}$ et udtryk for standardfejlen, der udregnes ved at dividere standardafvigelsen (s_d) med kvadratroden af det samlede antal besvarelser (N), på følgende måde:

$$s_{\bar{d}} = \frac{s_d}{\sqrt{N}}$$

Da der i nærværende speciale deltog 118 respondenter, var der 117 frihedsgrader ($df = N-1$). Når antallet af frihedsgrader kendes, kan den kritiske værdi findes i tabellen *Critical Values of the t Distribution, table 3* (Zar, 2010), hvor den kritiske værdi blev aflæst til at være 1.981, for en p-værdi sat til 0.05. Dermed accepteres H_0 hypotesen (ingen forskel mellem resultaterne fra T1 og T2) som værende sand, hvis p-værdien var større end 0.05 ($p > .05$). var p-værdien derimod mindre end 0.05 ($p < .05$), blev H_0 hypotesen forkastet, og H_A hypotesen blev accepteret som værende sand, og en signifikant forskel mellem resultaterne fra T1 og T2 blev rapporteret.

4.4.3. Pearsons Korrelationskoefficient

Pearsons korrelationskoefficient blev i nærværende speciale anvendt til at undersøge sammenhængen mellem respondenternes besvarelserne i T1 og T2. I lighed med anvendelsen af den parrede t-test var normalfordeling af data en forudsætning for, at denne korrelationskoefficient kunne tages i brug (Zar, 2010). Ved anvendelse af Pearsons korrelationskoefficient, var det altså muligt at afgøre, om der var en statistisk signifikant sammenhæng mellem resultaterne fra T1 og T2, samt hvor stærk en relation der var mellem disse (Ibid). Pearsons korrelationskoefficient udregnes på følgende måde:

$$r = \frac{Cov(X,Y)}{\sqrt{var\ x} * \sqrt{var\ y}}$$

Her angiver r korrelationskoefficienten, Cov angiver kovarians – der er et udtryk for spredningsforholdet mellem de to variabler X (T1) og Y (T2), og var angiver variansen for henholdsvis T1 og T2.

Klassifikation af korrelationskoefficienten blev herefter angivet i henhold til Evans' (1996) retningslinjer for den absolutte værdi af r , der lød som følger:

.00-.19 = Meget svag

.20-.39 = Svag

.40-.59 = Moderat

.60-.79 = Stærk

.80 – 1.0 = Meget stærk

En grafisk skildring af korrelationen mellem T1 og T2 blev dannet i form af et spredningsdiagram (se **Figur 5**), der havde til formål at visualisere korrelationen mellem T1 og T2.

4.4.4. Effektstørrelse

Effektstørrelsen – *Cohens d*, blev anvendt med det formål at vurdere, hvor stor en forskel der var mellem resultaterne fra henholdsvis T1 og T2. Forskellen mellem to undersøgte grupper bliver ved denne metode bestemt ud fra, hvor stor en forskel der er mellem middelværdierne for de undersøgte grupper, angivet i standardafvigelse (Cohen, 1992; Sullivan & Feinn, 2012). Årsagen til at effektstørrelsen blev anvendt i denne undersøgelse var, at hvis kun P-værdien rapporteredes, ville det kun være muligt at estimere, om der var en signifikant forskel mellem resultaterne fra T1 og T2, men ikke hvor stor en forskel der i givet fald var mellem disse (Ibid). Cohens d angives på følgende måde:

$$d = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{sd}$$

Her angiver \bar{x} middelværdierne for henholdsvis T1 (\bar{x}_1) og T2(\bar{x}_2), og sd angiver den gennemsnitlige standardafvigelse. Cohens d blev anvendt, da der kan opnås statistisk signifikant forskel mellem to grupper på trods af meget små forskelle mellem disse, alene som konsekvens af et stort antal respondenter (Cohen, 1992; Zar, 2010). Effektstørrelsen blev efterfølgende kategoriseret som værende enten ikke tilstede ($d = .0 - .19$), lille ($d = .20 - .49$), moderat ($d = .50 - .79$) eller stor ($d > 0.8$) (Cohen, 1992; Zar, 2010).

5. Resultater

For at undersøge reliabiliteten af AIMS-Plus spørgeskemaet, blev en *parret t-test* udført. Denne test blev foretaget med det formål at teste for, om der var forskel på den gennemsnitlige score (M; sd = *standardafvigelse*) i T1 og T2 for henholdsvis *social identitet* (M = 63,1 ; sd = 11,0 & M = 62,5 ; sd = 12,4), *udelukkelse* (M = 69,4 ; sd = 14,7 & M = 66,8 ; sd = 14,1), *selvidentitet* (M = 81,7 ; sd = 15,6 & M = 80,3 ; sd = 15,9), *positive følelser* (M = 83,4 ; sd = 13,6 & M = 82,7 ; sd = 12,6) og *negative følelser* (M = 90,2 ; sd = 9,9 & M = 88,1 ; sd = 11,1). Det samlede gennemsnit for alle besvarelser i henholdsvis T1 (M = 76,5 ; sd = 10,3) og T2 (M = 75,1 ; sd = 10,6) blev betegnet *atletisk identitet*. En forudsætning for at den parrede T-test kunne anvendes var, at den indsamlede data kunne karakteriseres som værende normalfordelte. Derfor blev en Shapiro Wilk test udført på den indsamlede data fra T1 ($p = .011 < .05$) og T2 ($p = .035 < .05$), hvilket dannede grundlag for, at den anvendte data blev betragtet som værende normalfordelte.

Resultaterne fra den *Parrede t-test* viste en statistisk signifikant forskel mellem den gennemsnitlige score i T1 og T2 for kategorierne *udelukkelse* ($t(117) = 2,642, p = .009$), *negative følelser* ($t(117) = 3,269, p = .001$) samt i den samlede atletiske identitet ($t(117) = 2,22, p = .028$). Resultaterne fra den parrede T-test for *social identitet* ($t(117) = .749, p = .455$), *selvidentitet* ($t(117) = 1,841, p = .068$) og *positive følelser* ($t(117) = .690, p = .491$) viste imidlertid ingen signifikant forskel mellem T1 og T2.

Pearsons korrelationskoefficient blev efterfølgende brugt til at estimere korrelationen mellem de respektive kategorier, der blev registreret i henholdsvis T1 og T2. Resultaterne af denne test viste, at en og stærk positiv korrelation mellem T1 og T2 var tilstede ved *social identitet* ($r = .737, p < .001$), *udelukkelse* ($r = .722, p < .001$), *negative følelser* ($r = .628, p < .001$), *positive følelser* ($r = .776, p < .001$) og for den samlede *atletiske identitet* ($r = .785, p < .001$), mens en meget stærk positiv korrelationen ved *selvidentitet* ($r = .850, p < .001$) blev registreret. Afslutningsvis blev en Cohen's *d* test udført, med henblik på at afgøre, hvor stor en forskel der var mellem den gennemsnitlige score i henholdsvis T1 og T2, målt i standardafvigelser (Sullivan & Feinn, 2012). Cohens *d* blev udregnet til, at der ingen effekt var mellem T1 og T2

for *social identitet* ($d = .07$), *selvidentitet* ($d = .17$) og *negative følelser* ($d = .06$), mens der for faktorerne *udelukkelse* ($d = .24$), *positive følelser* ($d = .30$) og den samlede *atletiske identitet* ($d = .20$) blev fundet en lav effektstørrelse.

Table 1: Demografisk information for respondenterne

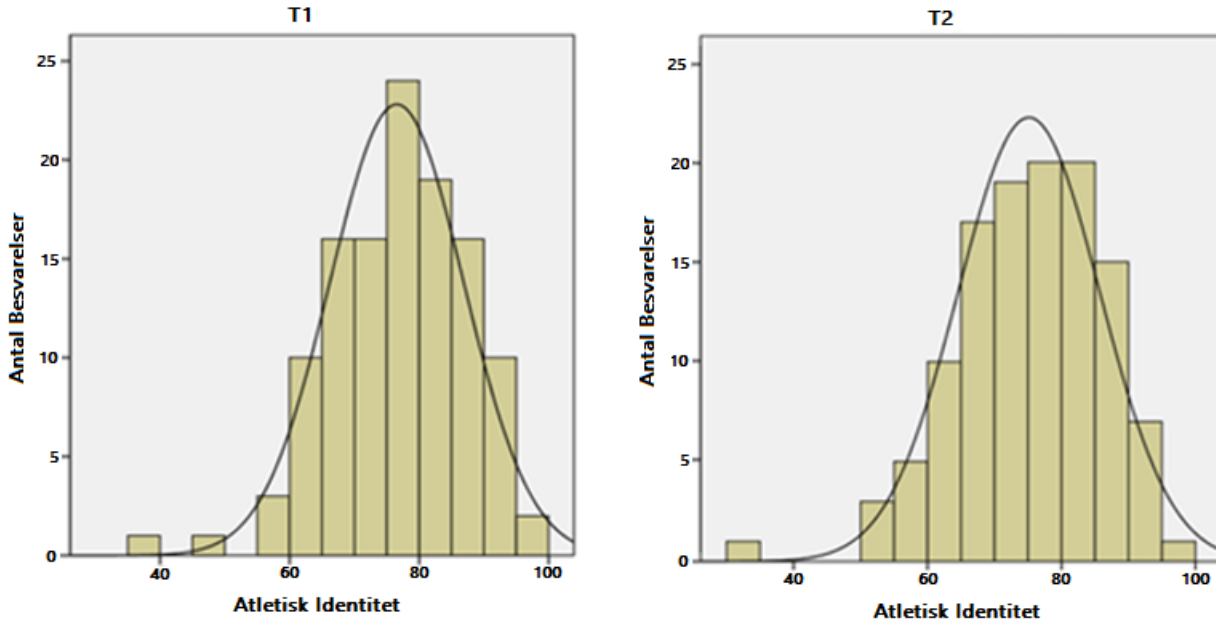
	<i>n</i>	<i>Procentvis fordeling</i>
Køn		
<i>Mand</i>	65	55,1%
<i>Kvinde</i>	53	44,9%
Alder		
<i>13</i>	20	16,9%
<i>14</i>	38	32,2%
<i>15</i>	40	33,9%
<i>16</i>	20	16,9%
Klasse		
<i>7. klasse</i>	38	32,2%
<i>8. klasse</i>	41	34,7%
<i>9. klasse</i>	39	33,1%
Idræt		
<i>Fodbold</i>	53	44,9%
<i>Håndbold</i>	43	36,4%
<i>Gymnastik</i>	14	11,9%
<i>Svømning</i>	3	2,5%
<i>Ridning</i>	2	1,7%
<i>Cykling</i>	1	0,8%
<i>Bordtennis</i>	1	0,8%
<i>Gokart</i>	1	0,8%

Tabel 2: Fordeling af respondenternes besvarelser i T1 og T2

T1	Gennemsnit	SD	Minimum	Maksimum
<i>Social identitet</i>	63,1	11,0	28	88
<i>Udelukkelse</i>	69,2	14,7	26	100
<i>Selvidentitet</i>	81,7	15,6	27,5	100
<i>Positive Følelser</i>	83,2	13,6	40	100
<i>Negative Følelser</i>	90,0	9,9	45	100
<i>Atletisk Identitet</i>	76,5	10,3	36,8	95
T2	Gennemsnit	SD	Minimum	Maksimum
<i>Social identitet</i>	62,5	12,4	36	96
<i>Udelukkelse</i>	66,8	14,1	28	100
<i>Selvidentitet</i>	80,3	16,0	25	100
<i>Positive Følelser</i>	82,7	12,6	32,5	100
<i>Negative Følelser</i>	88,1	11,1	45	100
<i>Atletisk Identitet</i>	75,1	10,6	34,5	95,9

Note: Gennemsnitlige score, standardafvigelsen (SD), samt minimums- og maksimumsværdier for T1 og T2.

Figur 4: Histogram over fordelingen af besvarelser

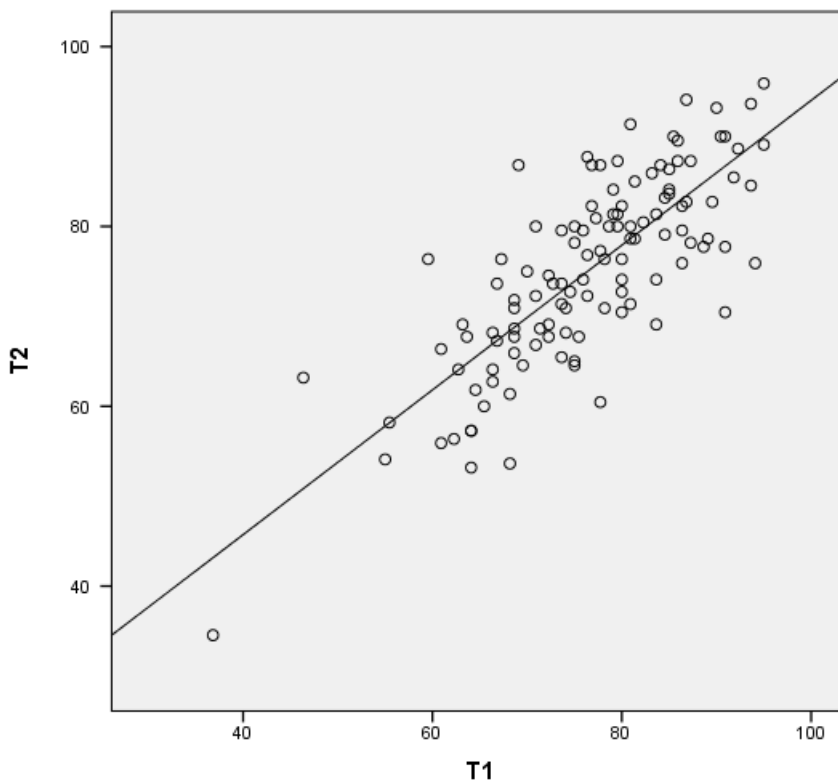
Note: Fordelingen af besvarelser i forhold til atletisk identitet for T1 (til venstre) og T2 (til højre).

Tabel 3: Oversigt over resultater fra T-test, korrelationskoefficient og effektstørrelse

	Antal spørgsmål	T1 (test)	T2 (retest)	p-værdi	r	d
Social identitet	5	63,1	62,5	.455	.737**	.07
Udelukkelse	5	69,4	66,8	.009*	.722**	.24
Selvidentitet	4	81,7	80,3	.068	.850***	.17
Positive Følelser	4	83,4	82,7	.491	.628**	.06
Negative Følelser	4	90,2	88,1	.001*	.776**	.30
Atletisk Identitet	22	76,5	75,1	.028*	.785**	.20

Note: Gennemsnitlige værdier for T1 (test) og T2 (retest), signifikansniveauet, Pearsons korrelations koefficient (r) samt Cohens d (d). * angiver signifikant forskel mellem T1 og T2, $p < 0.05$. ** indikerer en stærk positiv korrelation ($r = .60 - .79$), $p < .001$, mens ***

Figur 5: Spredningsdiagram for Atletiske Identitet

Note: Angiver det lineære forhold mellem den atletiske identitet målt i henholdsvis T1 og T2, med korrelationsværdien $r = .778$, svarende til en stærk korrelation.

6. Diskussion

I følgende kapitel vil en diskussion af resultaterne, den anvendte metode, kulturelle forskelle samt den specifikke målgruppe for dette studie fremgå.

6.1. Resultater

Analysen af resultaterne i dette speciale viste flere betydelige fund. Der blev registreret en stærk korrelation mellem resultaterne fra besvarelsene af henholdsvis T1 og T2 for faktorerne social identitet ($r=.737$), udelukkelse ($r=.722$), positive følelser ($r=.628$) og negative følelser ($r=.776$), samt for den samlede atletiske identitet ($r=.785$). En meget stærk korrelation blev fundet for selvidentitet ($r=.850$). Signifikansniveauet for samtlige faktorer korrelationskoefficienter blev beregnet til $p < .001$, hvorved korrelationen kan siges at være statistisk signifikant forskellig fra 0. Med andre ord, kan korrelationen mellem resultaterne fra T1 og T2 siges at være statistisk signifikante. Dermed kan reliabiliteten mellem T1 og T2, med udgangspunkt i Pearsons korrelationskoefficient, siges at være høj. På trods af ovenstående blev der, ved anvendelse af den parrede t-test, fundet en statistisk signifikant forskel mellem resultaterne i T1 og T2 for faktorerne udelukkelse ($p=.009$), negative følelser ($p=.001$) og den samlede atletisk identitet ($p=.028$), hvorimod der ikke blev fundet noget signifikant forskel mellem besvarelsene for social identitet ($p=.455$), selvidentitet ($p=.068$) og positive følelser ($p=.491$). Dette antyder, at der ikke er en entydig sammenhæng mellem besvarelsene afgivet i T1 og T2.

Måden at inddele den atletiske identitet i fem eksterne faktorer giver dog et indblik i, hvad der har haft betydning for, at en signifikant forskel blev målt ved atletiske identitet mellem T1 og T2. Den eksterne faktor *udelukkelse* og den interne faktor *negative følelser* kan derfor, med udgangspunkt i ovenfor nævnte resultater, siges at have haft afgørende betydning for, at en signifikant forskel mellem T1 og T2 blev fundet for den samlede atletisk identitet. Den ene af disse faktorer, *negative følelser*, bliver af Ryska (2002) defineret som graden hvor meget et individ følelsesmæssigt bliver negativt påvirket af utilfredsstillende resultater, relaterende til idræt. Ifølge Brewer et al. (1999) vil idrætsudøvere, der er utilfredse med deres egen præstation (negative følelser), opleve en formindskelse af atletisk identitet i højere grad end idrætsudøvere, der er tilfredse med deres egen præstation (positive følelser), vil opleve en forøgelse af atletisk identitet. Dermed vil udsving i den

atletiske identitet, grundet negative følelser, kunne opstå som følge af utilfredsstillende enkeltstående idrætspræstationer. Dette kan muligvis være en af forklaringerne på, hvorfor der ved netop denne faktor registreres signifikant forskel mellem T1 og T2, da idrætsudøvere på højt sportsligt niveau, hvilket kan siges at være kendetegnet for eleverne tilknyttet idrætsklasserne på Sølystskolen, i høj grad kan lade sig påvirke negativt af deres involvering i idræt (Grove et al., 1997; Horton & Mack, 2000; Hurst et. al., 2000). Det bør samtidigt bemærkes, at faktoren *negative følelser*, til trods for den signifikante forskel mellem resultaterne fra T1 og T2, havde en stærk korrelation mellem disse. Dette kan være en afspejling af et af denne undersøgelses problematikker; fordelingen af elever på forskellige sportsgrene. Af respondenterne i undersøgelsen udgør fodboldspillere 44,9% og håndboldspillere 36,4%. Ifølge Grove et al., (2004) og Brewer et al., (1999) ses det, at atletisk identitet er påvirket af succes eller fiasko i forhold til sporten. Dette betyder, for nærværende speciale, at, hvis fodboldspillerne eller håndboldspillerne på Sølystskolen har oplevet enten succes eller fiasko med deres sport, i perioden på 19 dage imellem T1 og T2, vil det give store udfald på resultaterne. Dette kan dermed forklare, hvorfor resultaterne fortsat har en stærk korrelation, på trods af, at der er signifikant forskel på den atletiske identitet.

Den tredje statistiske metode resultaterne blev analyseret med, var Cohens *d*. Ved anvendelse af denne statistiske metode blev effektstørrelsen mellem T1 og T2 for *social identitet* ($d = .07$), *selvidentitet* ($d = .17$) og *positive følelser* ($d = .06$) alle karakteriseret som havende ingen effekt i mellem sig ($d < .20$). En lille effektstørrelse ($d = .20 - .49$) blev fundet for udelukkelse ($d = .24$), negative følelser ($d = .30$) og den samlede atletiske identitet ($d = .20$). Dermed kan der ud fra ovenstående noteres, at effektstørrelsen mellem middelværdierne for T1 og T2 for de undersøgte faktorer er meget lav. Dette indikerer samtidigt at en mulig forklaring på hvorfor der registreres en signifikant forskel mellem T1 og T2 ved anvendelse af den parrede t-test, kan skyldes den relativt store sample størrelse ($n = 118$).

Sammenholdes resultaterne fra Cohens *d* med resultaterne fra den parrede t-test og korrelationskoefficienten *r*, kan reliabiliteten af nærværende speciale sammenfattende siges at være høj. Dette vurderes med udgangspunkt i de høje korrelationsværdier mellem T1 og T2 for samtlige faktorer, samt for den samlede atletiske identitet. Den lave effektstørrelse giver også et indblik i, at der til trods for de signifikante forskelle mellem T1 og T2 for negative følelser og social identitet, er en lille forskel på middelværdierne af disse to faktorer.

Afslutningsvis kan det bemærkes, at faktoren *negative følelser* udgør den største procentvise andel (23,3 % i T1 & 23,2 % i T2) af den samlede atletiske identitet. Af de øvrige faktoreres procentvis indflydelse på den samlede atletiske identitet i henholdsvis T1 og T2 fulgte *positive følelser* (21,5 % & 21,7 %), *selvidentitet* (21,1 %, 21,1 %), *udelukkelse* (17,9% & 17,6 %) og *social identitet* (16,3 % & 16,4 %). Af dette kan det dermed udledes, at den samlede atletiske identitet for nærværende speciale fortrinsvist udgøres af de interne faktor (*positive følelser, negative følelser og selvidentitet*), hvilket er i overensstemmelse med resultaterne fra studiet af Cieslak (2004), hvor de tre interne faktorer ligeledes udgjorde de procentvis største andele af den samlede atletiske identitet. Det kunne hermed tyde på, at validiteten af den danske version af AIMS-Plus spørgeskemaet, der er anvendt i nærværende speciale, er relativ høj. Dette vurderes med udgangspunkt i, at AIMS-Plus modellen af Cieslak (2004), som nærværende speciale har forsøgt at teste reliabiliteten på dansk, konkluderede at det originale AIMS-Plus spørgeskema målte på de parametre, de var tiltænkt og derfor blev betragtet som værende valide.

6.2. Metode

Antallet af respondenter hvis besvarelser blev ekskluderet fra undersøgelsen, fordi disse ikke havde deltaget i både T1 (18 ud af 138 besvarelser) og T2 (26 ud af 146 besvarelser), kunne muligvis have været nedbragt, hvis besvarelserne af spørgeskemaet havde fundet sted på den samme ugedag. Eftersom T1 fandt sted en torsdag, og T2 fandt sted en tirsdag, kan det have medført, at forskellige elever kan have været forhindret i at deltage i én eller begge spørgeskemaundersøgelserne, grundet deres idrætslige deltagelse.

Fremtidige studier på dette område bør derfor sikre sig, at ugedagene, for hvornår spørgeskemaerne besvares, er identiske for at undgå, at antallet og sammensætningen af respondenter varierer u hensigtsmæssigt. Derudover bør der vælges et tidspunkt for besvarelsen af spørgeskemaet, hvor færrest muligt af respondenterne er fraværende grundet idrætslig deltagelse.

6.3. Kultur

For at sikre validiteten af den danske AIMS-Plus version, som er modificeret for at ramme den ønskede målgruppe, elever i idrætsklasser fra 7.-9. klasses trin, vil det være oplagt at sammenligne den fundne atletiske identitet, med andre studier. Resultaterne fra to studier vil sandsynligvis være

meget forskellige, men man kan på denne baggrund ikke afskrive at spørgeskemaet er validt. Dette skyldes forskelle i kulturerne og målgrupperne hvori den atletiske identitet er målt.

Sportskulturen i de forskellige verdensdele og lande er meget varierende. I Amerika, hvor mange af studierne omkring atletisk identitet er foretaget, ser man i stor grad, at sport foregår organiseret igennem skolesystemet. Derimod ser man typisk i den europæiske region, at sport er organiseret af diverse forbund og derigennem lokale foreninger og klubber (Cabrita et al., 2014; Nasco & Webb, 2006).

I denne undersøgelse er målgruppen en *hybrid* imellem disse to forskellige organisationstyper, da sporten til dels er organiseret gennem Team Danmark og DIF's idrætsskoleordninger, men yderligere også af de lokale klubber og foreninger (Team Danmark & Danmarks Idræts-Forbund, 2009; Team Danmark, 2014; Team Danmark & Silkeborg Kommune, 2014). Kulturen omkring sporten er et kriterie for hvordan, målinger afspejles på en psykometrisk skala. Dette er undersøgt af Anastasi & Urbani (1997), som påpeger, at dette kan være årsagen til forskellige målinger, med samme skala, men i forskellige miljøer. Nasco & Webb (2006) beskriver det samme fænomen, at atletisk identitetsdannelse hos et individ, er eksternt påvirket. Derfor vil forskellige målte værdier for atletisk identitet på tværs af studier sandsynligvis afspejle denne forskel i det kulturelle miljø, i stedet for at vise at spørgeskemaet ikke er validt. At atletisk identitet er udefra påvirket af kulturen og miljøet, er yderligere beskrevet ud fra en teoretisk fundering af Brewer et al. (1993; 2001) og Houle et al. (2010). Dertil skal tilføjes, at Cieslak (2004) i større grad ligger vægt på netop denne faktor, hvilket også medførte at AIMS-Plus blev skabt med et ønske om at skabe en mere multidimensional skala. Dette skyldes, at en model, der er mere påvirket af eksterne faktorer, er et bedre redskab til psykometriske målinger, når der er tale om en substitueret identitet (Cabrita et al., 2014; Cieslak, 2004; Jørgensen, 2008; J. J. Martin et al., 1994; J. J. Martin et al., 1997; L. Martin, Fogarty, & Albion, 2014; Nasco & Webb, 2006; Tunckol, 2015). Validiteten af en oversættelse af AIMS og AIMS-Plus er derfor vurderet ud fra, hvorvidt denne kan forstås af målgruppen, og at spørgsmålene i denne fortsat er med samme betydning i et teoretisk perspektiv. Denne model er blevet bekræftet af en række studier, som alle har vurderet deres validitet som værende tilstrækkelig (Cabrita et al., 2014; Meijen, 2005; Proios, 2012; Tunckol, 2015).

6.4. Målgruppen

Specialets målgruppe er, som tidligere beskrevet, elever i udskolingen, der er blevet optaget på en idrætslinje i den danske folkeskole. Dette er ikke uvæsentligt i forhold til generaliserbarheden og den videre anvendelse af specialets version af en dansk AIMS-Plus. Som tidligere beskrevet i afsnit 2.2.1 Atletisk identitet i en ung alder; er den atletiske identitet meget påvirket i alderen fra 10 til 15 år, hvilket skyldes en stor opmærksomhed på de unge som atleter og i mindre grad deres andre substituerede identiteter som religion, kærlighedsliv, venner, familie og uddannelse (Houle et al., 2010). Ifølge Martin (2014) vil denne tendens angiveligt være mere betydende når atleterne, i deres hverdag på skolen, er en del af et sportsligt miljø. For generaliserbarheden af undersøgelsen betyder det, at man skal forhold sig kritisk overfor, i hvilken grad denne kan anvendes på ældre grupper af atleter. Desuden er spørgeskemaet i denne undersøgelse bevidst formuleret til og testet på netop den valgte aldersgruppe. Det kan derfor ikke garanteres, at spørgsmålene forstås på samme vis, ved anvendelse på en ældre målgruppe.

Martin et al. (2014) beskriver i hendes studie at atleter, med en høj grad af atletisk identitet, typisk har en begrænset refleksionsevne omkring deres liv udenfor sporten. Ydermere beskriver Cieslak (2004) i hans studie, at AIMS-Plus ikke er direkte anvendeligt på ikke-atletiske grupper, hvilket ovenstående kan være årsagen til. Det er derfor ikke anbefalelsesværdigt at anvende specialets spørgeskema, på en ikke-atletisk målgruppe uden en foregående undersøgelse af denne.

Af de 120 respondenter på Sølystskolen i Silkeborg, er kun én med anden etnisk baggrund end dansk. Vedkommende er ydermere den eneste, der har rangeret religion mellem 95-100 på Rolle Identitets Rangeringen, men har foruden dette ikke signifikant anderledes svar end den resterende gruppe af respondenter. Dog giver dette en begrænsning af spørgeskemaet, da det ikke kan valideres i forhold til en gruppe med en større mængde af atleter med anden etnisk baggrund, da den kulturelle baggrund kan have betydning for forståelsen af spørgsmålene (Anastasi & Urbina, 1997; Webb et al., 1998).

7. Verificering

Nærværende afsnit vil gennemgå specialets metodiske styrker og svagheder i henhold til begreberne reliabilitet og validitet.

7.1 Reliabilitet

Reliabilitet i kvantitativ forskning handler om, hvor nøjagtigt vi måler, det vi måler. Det vil sige, at hvis speciales fremgangsmåde bliver gentaget af andre, skal det være muligt at kunne genskabe de samme resultater, hvis den angivne fremgangsmåde bliver fulgt (Andersen, 2005). I specialet er det forsøgt at sikre transparens gennem den videnskabsteoretiske gennemgang, der beskriver den valgte fremgangsmåde, samt på hvilken baggrund disse valg er foretaget. Specialet tager udgangspunkt i AIMS-Plus spørgeskemaet udviklet af Cieslak (2004), med den hensigt at oversætte dette til dansk, og tilpasse det således, at den atletiske identitet, for eleverne på 7., 8. og 9. klassestrin på idrætsskolen Sølyst i Silkeborg, kunne måles. Reliabiliteten af den danske version af AIMS-Plus blev efterfølgende testet gennem test-retest studiedesignet, for således at kunne vurdere om en sammenhæng mellem de afgivne besvarelser var tilstede. Reliabiliteten af specialet er yderligere styrket gennem den udførlige beskrivelse af, hvilken målgruppe den danske version af AIMS-plus er tiltænkt at blive anvendt på. De metodiske beskrivelser af oversættelsen og konstrueringen af spørgeskemaet, hvorledes spørgeskemaet besvares samt hvilke statistiske metoder, der er taget i brug, bidrager alle til, at specialet vurderes til at have en høj grad af reliabilitet.

7.2 Validitet

Validiteten i den kvantitative undersøgelse omhandler, hvorvidt de anvendte metoder undersøger det, de var tiltænkt (Andersen, 2005).

Spørgeskemaet AIMS-Plus er på forhånd valideret til brug på studerende, der dyrker idræt på højt niveau (Cieslak. 2004). Da resultaterne i specialet, i lighed med resultaterne fra den originale version af AIMS-plus, påviser, at de interne faktorer udgør den største procentvise andel af den samlede atletiske identitet, kan det siges, at den danske version af AIMS-Plus måler på, det den er tiltænkt. Dermed kan specialet siges at have en høj grad af validitet.

8 Konklusion

Dette speciale satte sig som formål at udvikle et redskab til at måle trivsel hos atleter på Team Danmark og DIF's idrætsskoleordning i folkeskolerne. Til dette formål blev atletisk identitet valgt som et fundamentalt begreb, da dette afspejler trivsel hos atleter. Derudover har en høj grad af atletisk identitet en række af positive effekter for en atlet. Ved at kunne måle på atlethers atletiske identitet, kan der retrospektivt vurderes på, hvilken effekt idrætsordningerne har på atleternes trivsel. Ud fra målingerne kan behovet for støtte identificeres hos en enkelt atlet, en gruppe af atleter. Ligeledes kan idrætsskoler sammenlignes, så der kan skabes en fælles forståelse for, hvad der er hensigtsmæssigt for atleternes trivsel.

Den mest anerkendte metode, til at kvantificere atletisk identitet på, er Athletic Identity Measurement Scale (AIMS). Den er, siden dens fremkomst i 1993, blevet revideret, og den mest alsidige udgave hidtil er AIMS-Plus. Dette speciale har oversat den originale version af AIMS-Plus til dansk, tilbage oversat den til engelsk og sammenlignet udgaverne for at lave den bedste oversættelse. Den endelige oversættelse af AIMS-Plus spørgeskemaet blev efterfølgende pilottestet på atleter fra Ellevangskolen i Århus, som er en folkeskole med samme idrætsordning som på Sølystskolen i Silkeborg. Eleverne blev *debriefet* enkeltvis efter de havde besvaret spørgeskemaet, således at AIMS-Plus spørgeskemaet kunne finpudses til målgruppen og deres forståelse af spørgsmålene.

For at kunne verificere den endelige danske version af AIMS-Plus spørgeskemaet, blev der anvendt et test-retest metode design. Spørgeskemaet blev anvendt på atleterne i idrætsklasserne på Sølystskolen i Silkeborg af to gange (T1 og T2) med 19 dage imellem. Resultaterne viste en god korrelation mellem T1 og T2, hvilket betyder, at spørgeskemaet kan betragtes som pålideligt. Sammenlignes resultaterne med andre studier, er der en god sammenhæng mellem besvarelserne, og med den baggrund kan spørgeskemaet anses som validt. Specialet kan derfor konkludere, at det konstruerede spørgeskema, med formålet at måle den atletiske identitet på atleter i idrætsklasser i folkeskolen, passer på målgruppen og er en pålidelig og valid måleenhed.

9 Litteraturliste

- Aarhus Kommune. (2017). ESAA-klasser på ellevangskolen. Retrieved from <http://ellevangskolen.skoleporten.dk/sp/109060/file/Inpage/0b5f1bf2-25e4-4041-82c9-8bc27572b6c8>
- Abbott, C. L., Weinmann, C. A., Bailey, C. I., & Laguna, P. L. (1999). The relationship between sport salience and choice behavior in division I collegiate baseball players. *International Journal of Sport Psychology*, 30, 369-380.
- Anastasi, A., & Urbina, S. (1997). *Psychological testing* (7th ed.) Pearson.
- Andersen, I. (2013). *Den skinbarlige virkelighed: Videnproduktion i samfundsvidenskaberne* (5th ed.). Frederiksberg C: Samfundslitteratur.
- Arbejdsgruppen om eliteidræt i ungdomsuddannelserne. (2011). *Eliteidrætsudøvere på ungdomsuddannelserne*. (No. 1). København: Kulturministeriet.
- Bianco, T. (2001). Social support and recovery from sport injury: Elite skiers share their experiences. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 4(72), 376-388.
- Brewer, B. W., & Cornelius, A. E. (2001). Norms and factorial invariance of the athletic identity measurement scale (AIMS). *The Academic Athletic Journal: The Official Publication of the National Association of Academic Advisors of Athletics*, 11(1), 103-113.
- Brewer, B. W., Raalthe, J. L., & Linder, D. E. (1993). Athletic identity: Hercules' muscles or achilles heel? *International Journal of Sport Psychology*, 61(3), 237-254.
- Brewer, B. W., Selby, C. L. B., Under, D. E., & Petitpas, A. J. (1999). Distancing oneself from a poor season: Divestment of athletic identity. *Journal of Loss and Trauma*, 4(2), 149-162.
- Cabrita, T. M., Rosado, A. B., Leite, T. O., & Sousa, P. M. (2014). Adaptation of the athletic identity measurement scale (AIMS-plus) for the portuguese population. *Psicologia: Reflexão E Crítica*, 27(1), 29-37.
- Christakou, A., & Lavalley, D. (2009). Rehabilitation from sports injuries: From theory to practice. *Perspectives in Public Health*, 3(129), 120-126.

- Cieslak, T. J. I. (2004). *Describing and measuring the athletic identity construct: Scale development and validation* (Ph.D.).
- Crotty, M. (1998). *The foundations of social research: Meaning and perspective in the research process*. (1st ed.) SAGE Publications.
- Curry, T. J., & Weaner, J. S. (1987). Sport identity salience, commitment, and the involvement of self in role: Measurement issues. *Sociology of Sport Journal*, 4, 280-288.
- Ford, I. W., & Gordon, S. (1999). Coping with sport injury: Resource loss and the role of social support. *Journal of Personal and Interpersonal Loss*, 4, 243-256.
- Grove, J., Fish, M., & Eklund, R. C. (2004). Changes in athletic identity following team selection: Self-protection versus self-enhancement. *Journal of Applied Sport Psychology*, 16, 75-81.
- Grove, J., Lavalley, D., & Gordon, S. (1997). Coping with retirement from sport: The influence of athletic identity. *Journal of Applied Sport Psychology*, 9, 191-203.
- Henriksen, K., Hansen, M., & Hansen, J. (2012). *Idrætspsykologi* (1st ed.). København: Gyldendal.
- Hewitt, J. P. (1984). *Self and society: A symbolic interactionist social psychology* (3rd ed.). Boston: Allyn and Bacon Inc.
- Horton, R., & Mack, D. (2000). Athletic identity in marathon runners: Functional focus or dysfunctional commitment? *Journal of Sport Behaviour*, 32(2), 101-119.
- Houle, J. L. W., Brewer, B. W., & Kluck, A. S. (2010). Developmental trends in athletic identity: A two-part retrospective study. *Journal of Sport Behaviour*, 33(2), 146.
- Hurst, R., Hale, B., Smith, D., & Collins, D. (2000). Exercise dependence, social physique anxiety, and social support in experienced and inexperienced bodybuilders and weightlifters. *British Journal of Sports Medicine*, 34(6), 431-435.
- Jørgensen, C. R. (2008). *Identitet - psykologiske og kulturanalytiske perspektiver*. København: Hans Reitzels Forlag.

- Lally, P. (2007). Identity and athletic retirement: A prospective study. *Physiology of Sports and Exercise*, 8(1), 85-99.
- Lamont-Mills, A., & Christensen, S. (2007). Athletic identity and its relationship to sport participation levels. *Journal of Science and Medicine in Sport*, 9(6), 472-478.
- Løvstrup, I., & Hansen, J. (2002). *Da eliteidrætten blev stueren - eliteidræt og idrætspolitik i danmark* Syddansk Universitetsforlag.
- Martin, J. J., Eklund, R. C., & Mushett, C. A. (1997). Factor structure of the athletic identity measurement scale with athletes with disabilities. *Adapted Physical Activity Quarterly*, 14(1), 74-82.
- Martin, J. J., Mushett, C. A., & Eklund, R. C. (1994). Factor structure of the athletic identity measurement scale with adolescent swimmers with disabilities. *Brazilian International Journal of Adapted Physical Education Research*, 1, 87-100.
- Martin, L., Fogarty, G. J., & Albion, M. J. (2014). Changes in athletic identity and life satisfaction of elite athletes as a function of retirement status. *Journal of Applied Sport Psychology*, 26(1), 96-110.
doi:10.1080/10413200.2013.798371
- Meijen, C. (2005). The translation and evaluation of the athletic identity measurement scale: An examination of the relation between starting status and athletic identity the netherlands. *Universiteit Van Amsterdam*,
- Miller, P. S., & Kerr, G. A. (2003). THE role experimentation of intercollegiate student athletes. *The Sport Psychologist*, 17, 196-219.
- Sortebog om lov om eliteidræt, 288 (2004).
- Nasco, S. A., & Webb, W. M. (2006). Toward and expanded measure of athletic identity: The inclusion of public and private dimensions. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 28, 434-453.
- Nielsen, J. C., & Olesen, J. S. (2014). *Idrætslevers erfaring med idrætsklasser*. (No. 1). København: Aarhus Universitet.

- Olesen, J. S., Skrubbeltrang, L. S., & Nielsen, J. C. (2015). *Idrætstalenter i den danske folkeskole - forpligtiget på udvikling*. (No. 2). København: Aarhus Universitet.
- Pedersen, L. W. (2012). *Blikke på skolen - et procesorienteret studie af idrætsskolens betydning for bellahøj skole, samt idrætsskolens relationer i det kommunale og idrætsorganisatoriske felt*. København: Københavns Universitet.
- Pedersen, L. W. (2014). Talentudvikling og idræt i skolen. *Team danmark 30 år- 1984 - 2014* (pp. 33-45). Brøndby: Team Danmark.
- Pelletier, L. G., Fortier, M. S., Vallerand, R. J., Tuson, K. M., Brière, N. M., & Blais, M. R. (1995). Toward a new measure of intrinsic motivation, extrinsic motivation, and amotivation in sports: The sport motivation scale (SMS). *Journal of Sport & Exercise Psychology*, (17), 35-53.
- Proios, M. (2012). Factor validity of the athletic identity measurement scale in greek sample. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 10(4), 305-313.
- Ryska, T. A. (2002). The effects of athletic identity and motivation goals on global competence perceptions of student-athletes. *Child Study Journal*, 32(2), 109-129.
- Skrubbeltrang, L. S. (2012). *Det hele idrætsmenneske*. (). Aalborg: Aalborg Universitet.
- Sonne-Ragans, V. (2013). *Anvendt videnskabsteori - reflekteret teoribrug i videnskabelige opgaver*. Frederiksberg: Samfundslitteratur.
- Stryker, S., & Burke, P. J. (2000). The past, present, and future of an identity theory. *Social Psychology Quarterly*, 64(4), 284-297.
- Sullivan, G. M., & Feinn, R. (2012). Using effect size-or why the P value is not enough. *Journal of Medical Education*, 4(3), 279-282.
- Team Danmark. (2014). *Genforhandling af samarbejdsaftaler med elitekommuner 2014-2017. team danmarks fokusområder*. Brøndby: Team Danmark.
- Team Danmark, & Danmarks Idræts-Forbund. (2009). *Koncept for idrætsskoler*. Brøndby: Team Danmark.

Team Danmark, & Danmarks Idræts-Forbund. (2017). *Talenthuset: Værdisæt for talent udvikling i dansk idræt*.

Brøndby: Team Danmark & Dansk Idræts-Forbund.

Team Danmark, & Kulturministeriet. (2013). *Rammeaftale mellem team danmark og kulturministeriet 2013 - 2016*.

København: Kulturministeriet.

Team Danmark, & Silkeborg Kommune. (2014). *Samarbejdsaftale mellem team danmark og silkeborg kommune 2014 -*

2017. Brøndby: Team Danmark.

Team Danmark, & Silkeborg Kommune. (2016). *Talent team kodeks*. Silkeborg: Silkeborg Kommune.

Tunckol, M. H. (2015). Applying athletic identity measurement scale on physical educators: Turkish version of AIMS.

Educational Research and Reviews, 10(2), 177-183.

Wahlgren, B., Jacobsen, B., Schnack, K., & Madsen, M. B. (1999). 3. del: Nogle videnskabsteoretiske retninger.

Videnskabsteori (2nd ed., pp. 139). København K: Gyldendal Uddannelse.

Webb, W. M., Nasco, S. A., Reily, S., & Headrick, B. (1998). Athlete identity and reactions to retirement from sports.

Journal of Sport Behaviour, 21, 338-362.

Wiechman, S. A., & Williams, J. (1997). Relationship of athletic identity to injury and mood disturbance. *Journal of*

Sport Behaviour, 20, 190-210.

Zar, J. H. (2014). *Biostatistical analysis* (5th ed.). Edinburgh Gate: Pearson Education Limited.